

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny w składzie następującym :

Przewodnicząca SSO Małgorzata Chomiuk

Protokolant st. sekr. sąd. Iwona Bierkat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2016 r. w Siedlcach

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie

I. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz S. K. kwotę 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 27 czerwca 2013 r do dnia 31.12.2015 r, a od dnia 01.01.2016 r do dnia zapłaty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. nakazuje (...) S.A. w W. wpłacić kwotę zasądzoną na rzecz S. K. w pkt. I wyroku na rachunek bankowy założony na warunkach określonych przez właściwy Sąd Rodzinny, a skuteczność wypłat z tego rachunku uzależnia od każdorazowego zezwolenia Sądu Rodzinnego,

IV. odstępuje od obciążania S. K. kosztami procesu należnymi na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W.,

V. nakazuje pobrać od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.832,34 zł (jeden tysiąc osiemset trzydzieści dwa zł trzydzieści cztery gr) tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych, odstępując od obciążania S. K. obowiązkiem zapłaty na rzecz Skarbu Państwa przypadającej na niego części nieuiszczonych kosztów sądowych.

I C 147/14

UZASADNIENIE

S. K. poprzez swego przedstawiciela ustawowego matkę J. K. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami począwszy od dnia 27 czerwca 2013 r do dnia zapłaty, a także o ustalenie odpowiedzialności pozwanego względem powoda za szkody mogące powstać w przyszłości, a pozostające w związku przyczynowym ze skutkami wypadku. Powód wniósł też o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego ubezpieczyciela zwrotu poniesionych kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda wskazał, iż w dniu 28 sierpnia 2012 r doszło do zdarzenia drogowego, w którym ucierpiał małoletni S. K.. Odpowiedzialność na zasadzie ryzyka za zdarzenie drogowe ponosił kierujący pojazdem L. Z., który objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W wyniku wypadku powód doznał obrażeń ciała w postaci: złamania kości czołowej po stronie lewej, wstrząśnienia mózgu, złamania żeber III i IV lewego w linii pachowej środkowej, stłuczenia płata górnego płuca lewego i środkowego płuca prawego, odmy opłucnowej lewostronnej w szczycie płuca lewego, złamania obojczyka lewego, otarcia skóry głowy oraz ogólnych potłuczeń ciała. Poszkodowany w szpitalu przebywał do dnia

5 września 2012 r., gdzie zastosowano wobec niego leczenie zachowawcze. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż obrażenia ciała jakich doznał powód spowodowały u niego znaczne pogorszenie stanu zdrowia, nadal odczuwa ból fizyczny, przez co zmuszony jest prowadzić oszczędny tryb życia. Nadal prowadzona jest rehabilitacja powoda. Przedstawiciel ustawowy powoda wskazał, że pismem z dnia 22 maja 2013 r. zgłosił do pozwanego roszczenie o wypłatę zadośćuczynienia w wysokości 100.000 zł. Pozwany pismem z dnia 26 czerwca 2013 r. przyznał świadczenie tytułem zadośćuczynienia w wysokości 15.000 zł. W ocenie strony powodowej przyznane zadośćuczynienie nie rekompensuje krzywdy odniesionej przez małoletniego. Ponieważ leczenie powoda nie zostało zakończone zasadny jest wniosek o ustalenie odpowiedzialności pozwanego wobec powoda za szkody mogące powstać w przyszłości w związku z obrażeniami odniesionymi w wyniku przedmiotowego wypadku.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany przyznał swoją odpowiedzialność za szkodę powstałą w wyniku wypadku z dnia 28.08.2012 r. oraz wskazał, iż wypłacił powodowi przed otrzymaniem pozwu zadośćuczynienie w kwocie 15.000 zł. Zdaniem pozwanego wypłacone zadośćuczynienie wypełnia dyspozycję art. 445 § 1 k.c. Żądanie przez powoda dodatkowo kwoty 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia jest wygórowane, a także nadmierne w stosunku do doznanej krzywdy. Pozwany wskazał, iż hospitalizacja powoda trwała osiem dni, a w jej czasie prowadzono jedynie diagnostykę i leczenie farmakologiczne. Leczenie powoda trwało około 1,5 miesiąca i przebiegało bez powikłań, co dokumentuje przedstawiona wraz z pozwem dokumentacja lekarska. Pozwany wskazał, iż lekarz orzecznik opiniujący stan zdrowia powoda dla potrzeb postępowania likwidacyjnego stwierdził, iż leczenie jest zakończone i ustalił 3% trwały uszczerbek na zdrowiu powoda. W ocenie pozwanego wypłacona małoletniemu powodowi kwota zadośćuczynienia uwzględnia młody wiek powoda oraz skutki odniesionych obrażeń. Ponadto pozwany wskazał, iż powód nie wykazał przesłanek uzasadniających jego żądanie w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 sierpnia 2013 r. w miejscowości K. miał miejsce wypadek komunikacyjny, w którym poszkodowany został S. K.. Sprawcą wypadku został uznany L. Z., który nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym nie zachował należytej ostrożności oraz nie dostatecznie obserwował drogę w trakcie jazdy w wyniku czego potracił stojącą na lewym poboczu drogi przy krawędzi jezdni J. K. wraz z dzieckiem S. K.. (okoliczność bezsporna, wyrok wydany w dniu 6.02.2013 r. przez Sąd Rejonowy w Garwolinie w sprawie II K 1078/12)

W chwili wypadku S. K. miał dwa lata. (okoliczność bezsporna) W wyniku wypadku S. K. doznał obrażeń ciała w postaci: potłuczeń ogólnych, wstrząśnienia mózgu, złamania kości czołowej po stronie lewej, otarcia skóry głowy, złamania obojczyka lewego, stłuczenia płuc, pourazowej odmy opłucnowej. W SP ZOZ w W. na oddziale chirurgii dziecięcej powód przebywał w dniach od 28.08.2012 r. do 05.09.2012 r. Zastosowano wobec niego leczenie zachowawcze, kończynę górną lewą unieruchomiono w miękkim opatrunku Desaulta. Powód był konsultowany przez neurochirurga, ortopedę, anestezjologa. Został wypisany w stanie ogólnym dobrym z zaleceniami: kontroli w poradni chirurgicznej i ortopedycznej za 2 tygodnie, kontroli w poradni neurochirurgicznej za 6 tygodni, prowadzenia oszczędzającego trybu życia przez dwa tygodnie, utrzymania unieruchomienia kończyny górnej lewej w miękkim opatrunku Desaulta przez 2 tygodnie. Leczenie chirurgiczno - ortopedyczne małoletniego powoda zostało zakończone w dniu 18 października 2012 r., przy stwierdzeniu pełnego zakresu ruchomości lewej kończyny górnej oraz barku lewego, dobrego i stabilnego zrostu złamania obojczyka. (karta informacyjna k. 10 – 10v, historia choroby k. 11)

Małoletni był trzykrotnie konsultowany w poradni neurochirurgicznej. Podczas wizyty lekarskiej w dniu 28.02.2013r. nie stwierdzono cech ogniskowego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego i prawidłowy zapis EEG. Ostatnia wizyta lekarska miała miejsce w dniu 06.08.2013 r. (historia choroby k. 12)

S. K. po opuszczeniu szpitala przez okres około sześciu miesięcy miał trudności ze snem, lęki nocne, stany pobudzenia psychoruchowego na dźwięk sygnału karetki. Powód był przez dwa – trzy miesiące rehabilitowany w domu, ćwiczył

razem z matką według wskazań lekarzy, ćwiczenia oddechowe zalecane z uwagi na odemę płucną wykonywał do około pół roku. Obecnie powód rozwija się prawidłowo pod względem fizycznym i psychicznym. Jego stan ogólny jest bardzo dobry. Nie zgłasza żadnych dolegliwości związanych z obrażeniami odniesionymi w wypadku. Powód nie przejawia lęków komunikacyjnych, bardzo lubi jeździć samochodem. (wyjaśnienia przedstawicielki ustawowej małoletniego J. K. składane w toku sprawy, opinia biegłego z zakresu chirurgii i ortopedii k.58 -62, k. 86 -88, opinia biegłego psychologa k. 112 – 121, opinia biegłego neurologa k.145 – 146, k. 174, opinia biegłego neurochirurga k. 187 - 188)

Pismem z dnia 22.05.2013 r powód poprzez swego pełnomocnika zgłosił do pozwanego szkodę i wezwał go do zapłaty m.in. kwoty 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia na podstawie art. 445 § 1 k.c. (pismo k. 15 – 16v)

Na skutek przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego na mocy decyzji z dnia 26.06.2013 r pozwany wypłacił S. K. m.in. kwotę 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznany ból i cierpienie,. (decyzja k. 17).

Sąd zważył, co następuje:

W myśl przepisów kodeksu cywilnego zadośćuczynienie pieniężne może być przyznane poszkodowanemu w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c.) Zadośćuczynienie ma stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. wyłączenia z normalnego życia). Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień.

W przedmiotowej sprawie poza sporem jest odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 28 sierpnia 2013 r, jak również rodzaj odniesionych przez powoda obrażeń. Sporna pozostaje jedynie kwota jakiej domaga się powód z tytułu naprawienia szkody odniesionej przez niego podczas przedmiotowego wypadku.

Na skutek obrażeń odniesionych podczas wypadku powód przez okres 9 dni przebywał w szpitalu. Leczenie ortopedyczno – chirurgiczne powoda zostało zakończone w październiku 2013 r, natomiast kontrola stanu zdrowia powoda pod względem neurologicznym została zakończona w czerwcu 2014 r. Podczas kontroli lekarskiej w dniu 18.10.2013 r stwierdzono, iż leczenie powoda w zakresie obrażeń chirurgiczno – ortopedycznych zostało zakończone, lewa kończyna górna oraz bark lewy uzyskały pełną ruchomość, zrost złamania obojczyka był stabilny i dobry. Wynika to z dołączonej do akt dokumentacji lekarskiej oraz opinii biegłego z zakresu chirurgii dziecięcej i ortopedii J. W.. Biegły wskazał, iż obrażenia odniesione przez powoda skutkowały 10% uszczerbkiem na jego zdrowiu trwającym dłużej niż siedem dni. Jednak w chwili obecnej biegły nie stwierdził u powoda odchyień od stanu prawidłowego ani śladów po przebyłym urazie. Powód rozwija się prawidłowo, nie zgłasza żadnych dolegliwości, ma pełną ruchomość w stawie ramiennym lewym. W ocenie biegłego stan zdrowia powoda nie uległ pogorszeniu w następstwie przebytego wypadku drogowego. Proces leczenia i rekonwalescencji powoda został zakończony miesiąc po wypisaniu go ze szpitala i nie istnieje prawdopodobieństwo ujawnienia się dalszych skutków wypadku w przyszłości. Z opinii biegłego z zakresu neurochirurgii K. D. wynika, że wypadek nie spowodował trwałych uszkodzeń neurologicznych u powoda, który odzyskał pełnie zdrowia. Biegły stwierdził, iż nie przewiduje innych następstw przebytych urazów w przyszłości. Z uwagi na długie gojenie się złamań kości czaszki (6 -12 miesięcy), w ocenie biegłego, wystąpił u powoda długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 %. Biegła neurolog M. Z. w swojej opinii wskazała, iż przebyty przez powoda uraz głowy skutkował 5% uszczerbkiem na jego zdrowiu. Przebyty uraz nie ograniczał aktywności życiowej powoda i jego sprawności powyżej określonego w zaleceniach szpitalnych okresu dwóch tygodni. Jednocześnie jednak nie spowodował u powoda dostrzegalnych utrwalonych następstw w zakresie funkcjonowania centralnego i obwodowego układu nerwowego. Podczas wizyty lekarskiej w dniu 28.02.2013r nie stwierdzono u powoda cech ogniskowego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, a zapis EEG był prawidłowy. W ocenie biegłej powyższe ustalenia pozwalają na przekonanie, że w przyszłości nie ujawnią się odległe następstwa przebytego urazu głowy. Z opinii biegłego psychologa Z. B. wynika, iż powód w wyniku odniesionych obrażeń doznał cierpień psychicznych o średnim nasileniu. Były one spowodowane pobytem w szpitalu, późniejszą rekonwalescencją ,

związanymi z tym ograniczeniami w aktywności powoda. Wiek dziecka (dwa lata w dacie wypadku) miał istotny wpływ na rozmiar tych cierpień. Dodatkowo powód z uwagi na swój wiek nie był w stanie zrozumieć, a tym bardziej zaakceptować konieczności ograniczenia jego aktywności. W ocenie biegłej trudności ze snem, lęki nocne, stany pobudzenia psychoruchowego na dźwięk sygnału karetki to oznaki reakcji na przeżyty stres, powodujący zaburzenia adaptacyjne. Dzięki wsparciu rodziny po pół roku objawy dysfunkcji psychicznych u powoda minęły. S. K. nie wymagał opieki psychologa, ani psychiatry. W chwili obecnej powód nie przejawia lęków komunikacyjnych, bardzo lubi jeździć samochodem. Z wypadku komunikacyjnego, w którym uczestniczył nic już nie pamięta. W ocenie biegłej psycholog proces leczenia i powrotu chłopca do równowagi psychicznej został zakończony, brak jest trwałych następstw psychologicznych związanych z wypadkiem. Nie istnieje prawdopodobieństwo ujawnienia się dalszych skutków psychicznych związanych z wypadkiem w przyszłości, nie należy spodziewać się trudności w funkcjonowaniu psychicznym powoda związanych z wypadkiem.

Sąd uznał wyżej prezentowane opinie biegłych lekarzy specjalistów za w pełni wiarygodne. Zostały one wydane na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie, po badaniu powoda. Poza tym żadna ze stron nie przedstawiła materiału dowodowego, który pozwoliłby na zakwestionowanie prawdziwości twierdzeń biegłego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż rozmiar cierpień fizycznych i psychicznych powoda, odniesiony długotrwały uszczerbek na zdrowiu uzasadniają ustalenie kwoty należnego z tego tytułu zadośćuczynienia na poziomie wyższym niż dokonał tego ubezpieczyciel. W chwili zdarzenia powód miał zaledwie dwa lata. Z uwagi na samo zdarzenie, w którym uczestniczył przez pół roku odczuwał trudności adaptacyjne. Poza tym wizyty lekarskie, kojarzone z dolegliwościami, badaniami również dla powoda były stresujące i stanowiły dodatkowe negatywne konsekwencje wypadku. Zdaniem Sądu powyższe okoliczności przemawiają za uznaniem, iż wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia jest zbyt niska w stosunku do rozmiaru odniesionej przez powoda krzywdy. Leczenie i powrót do zdrowia powoda trwało do czerwca 2014 r., a więc niespełna rok. S. K. obecnie rozwija się prawidłowo, jest całkowicie zdrowym dzieckiem. Obrażenia jakich doznał na skutek wypadku nie pozostawiły trwałych następstw. Jego sprawność ruchowa w niczym nie jest ograniczona. Rozwój emocjonalny, psychiczny jest prawidłowy. Tym samym żądana przez powoda kwota 80.000 zł z tytułu zadośćuczynienia jest nadmiernie wygórowana. W ocenie Sądu kwota 25.000 zł ponad wypłaconą kwotę 15.000 zł będzie adekwatna do cierpień fizycznych i psychicznych jakich doznał powód na skutek wypadku w dniu 28 sierpnia 2013 r. Zdaniem Sądu tak określona kwota zadośćuczynienia jest utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, przy jednoczesnym uwzględnieniu kompensacyjnego charakteru zadośćuczynienia. Z uwagi na to, iż powód jest osobą małoletnią, zasadnym było wydanie rozstrzygnięcia w zakresie majątku powoda jakim niewątpliwie jest zasądzone zadośćuczynienie, jak w pkt. III wyroku.

W zakresie żądania odsetek od ww. kwoty Sąd uznał za zasadne argumenty przedstawione przez powoda. W toku likwidacji szkody pozwany miał możliwość dokonania ustaleń pozwalających na określenie rzeczywistego rozmiaru szkody odniesionej przez powoda. Zgodnie z treścią art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W tej sprawie ubezpieczyciel zgłoszenie szkody otrzymał w dniu 27 maja 2013 r, co jest okolicznością bezsporną w sprawie. Decyzje w przedmiocie ustalenia wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia pozwany wydał w dniu 26.06.2013 r. W tym czasie leczenie powoda zostało już zakończone i pozwany miał pełną możliwość poczynienia odpowiednich ustaleń w tym zakresie, tak aby w pełni zrekompensować poniesioną przez powoda szkodę. Ponieważ okres 30 dni upływał w dniu 26.06.2013 r., od dnia następnego winny rozpocząć bieg odsetki ustawowe od należnej powodowi kwoty.

Zdaniem Sądu w tej sprawie nie zachodzą podstawy do ustalenia odpowiedzialności pozwanego zakładu ubezpieczeń wobec powoda za szkody mogące powstać w przyszłości na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 28.08.2013r. Z opinii wszystkich biegłych lekarzy wypowiadających się w tej sprawie wynika, iż leczenie powoda zostało zakończone. Powód został całkowicie wyleczony, jego stan zdrowia jest bardzo dobry. Brak jest podstaw do uznania, aby następstwa odniesionych w wypadku obrażeń ujawniły się w przyszłości. W tym zakresie wnioski opinii są zgodne ze sobą. Opinie

biegłych są dla Sądu w pełni wiarygodne. Powód nie przedstawił natomiast żadnych innych dowodów uzasadniających jego żądanie w ww. zakresie.

Z uwagi na uwzględnienie powództwa jedynie w 31%, powód po wzajemnym rozliczeniu kosztów procesu poniesionych przez strony powinien zostać zobowiązany do zwrotu stosownej części kosztów procesu na rzecz pozwanego. Z uwagi jednak na wiek powoda, charakter zdarzenia skutkującego odpowiedzialność pozwanego - fakt, iż powód był osobą poszkodowaną na skutek wypadku, Sąd uznał za uzasadnione zastosowanie treści art. 102 k.p.c. i odstąpienie od obciążania powoda kosztami procesu należnymi na rzecz strony pozwanej. Jednocześnie Sąd nakazał pobranie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczonych kosztów sądowych (koszty opinii biegłych

,nieuiszczona część opłaty od pozwu) stosownie do wysokości uwzględnionego powództwa, a w przypadku powoda z przyczyn podanych wyżej Sąd odstąpił od obciążania go nieuiszczonymi kosztami sądowymi w części nań przypadającej.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.